

A Magyar Szocialista Munkáspárt IX. kongresszusára készülve, jelentőségéről szólva helyét követeli a megalapozó gondolat: 1966. novembere mindenképpen úgy kerül majd be történelmünkbe, mint fontos dátum, rangos határkö. A hónap elején az MSzMP megalakulásának 10. évfordulóján ünnepi volt a számvetés, mely mind politikai, mind gazdasági vonatkozásban megmutatta, hogy népünk életében ez az évtized töretlen fejlődést eredményezett; november utolsó napjaiban pedig éppen ezeknek az eredményeknek összegezése, elemzése érdekében összeül a kongresszus, mely egyben a tanulságok levonása után megszabja majd az elkövetkező évek tennivalóit.

Megyéink párttagsága, pártonkívüli lakossága egyaránt fokozott érdeklődéssel tekint a IX. kongresszus elé. Rendkívül örvedetes, hogy ez az érdeklődés, várákozás, érzelmi együttélés, a politikai, közéleti aktivitás fokozódásában is megnyilvánul. A kongresszust megelőző pártrendezvények, politikai, közéleti fórumok, élet teli, korszerű problémafelvetésű vitái, eszmecseréi; a munka frontján, a kongresszus tiszteletére felajánlott tervek túlszárnyalása, a szocialista brigádok, munkacsoportok kongresszusi teljesítményei jelzik ezt elsősorban.

Megyéink kommunistáiban, dolgozóiban, ifjómunkásaiban, diákjaiban tudatosan él, hogy ez a kongresszus gazdasági és kulturális életünk alapvető kérdéseit, szocialista társadalmunk fejlődésének nagy problémáit állítja középpontba. Nyilvánvaló, hogy a kongresszus értékelése, elemzése több lesz a közelmúlt évek eredményeinek, küzdelmeinek, gondjainak egyszerű feltárásánál, s a most következő feladatok megállapításánál. Érzelmeket, társadalmat formáló hatása is lesz.

A kongresszus előtt még meditatáló gondolatként, s a munkája után meghatározó elvként megállapíthatjuk, hogy pártunk' és népünk a becsületesen végzett munka jóleső tudatával, bizakodással dolgozhat, teremthet, s tekinthet a jövőbe.

A pártkongresszus előkészítése elsősorban a kommunisták számára volt a számvetés ideje, de a szocializmus teljes felépítése csak közös munka, a párttagok és a pártonkívüliek együttes erőfeszítésének eredményeképpen bontakozhat ki. A szocializmus teljes felépítése mindenütt, így hazánkban is az új típusú emberért, a szebb, harmonikusabb, boldogabb életért, a kultúráltabb körülményekért, az igazi emberies-

ség érdekében történik. Ma elmondhatjuk, hogy évszázados elmaradottságunkból az elmúlt évek során igen sokat behoztunk, ledolgoztunk, de az új társadalom felépítése érdekében még rengeteg a tennivaló. A ma szocialista emberének teljes odaadására, gyakran áldozatvállalására van szükség, hogy harcunk, munkánk továbbra is eredményes legyen. A feladatok a gazdagság, a kultúra területén dolgozó elvtársaktól nagyfokú szocialista öntudatot, erkölcsiséget kívánnak meg.

Biztosra vehetjük, hogy a IX. kongresszus megerősíti a négy évvel ezelőtt megfogalmazott álláspontot: " . . . társadalmunk fejlődésében olyan szakaszhoz értünk, amikor a forradalom teljes győzelmének egyik legfőbb feltétele a szocialista kultúra erőteljesebb kibontakozása . . . "

A kulturális élet vezetőinek — a gazdasági irányítás reformjának szellemében ez természetes — ugyanúgy meg kell tanulniok gazdálkodni, mint a termelés területén dolgozó elvtársaknak. Helyesen gazdálkodni anyagi eszközökkel, jól sáfárkodni a szellem produktumaival. Gazdálkodni, és úgy gazdálkodni, hogy a kultúra — a színház, a zenei élet, a képzőművészet, az írott szó — kommunista módon megtervezett szándékaink irányába hassanak.

Köszöntjük a Magyar Szocialista Munkáspárt IX. kongresszusát, amely napjainkban meghatározza a párt általános irányvonalát, kijelöli a szocializmus teljes felépítésében, a nemzetközi élet területén a most következő időszak legfontosabb feladatait. Egyben kívánjuk ez alkalommal a Palócföld írógárdájának, munkatársainak, hogy eszmei nevelőmunkánkból vállalt feladataiknak a következő években még színvonalasabban, még nagyobb sikerrel feleljenek meg.

JEDLICKSA GYULA

az MSZMP Nógrád megyei Bizottságának
első titkára